

Pleione bulbocodioides

syn.: *P. limprichtii* Schltr.

P. pogonioides Rolfe

P. formosana Hayata

P. pricei Rolfe

P. henryi Rolfe

Algemeen:

Het geslacht *Pleione* werd oorspronkelijk gerekend tot *Coelogyne*, waaraan het nauw verwant is. Het heeft een enorm verspreidingsgebied in de hoge bergstreken van Azië: van het Himalaya gebergte tot Zuid China en op Formosa (Taiwan). In de loop der tijden zijn door diverse botanici en auteurs een 20-tal soorten beschreven. Door intensievere bestudering is men de laatste jaren tot de conclusie gekomen, dat men het aantal soorten tot ongeveer 10 kan terugbrengen. Het is bekend, dat een zelfde plantensoort op verschillende hoogten groeiend (dus in een verschillend klimaat) sterke verschillen kan vertonen in uiterlijk n.l. wat betreft bloemkleur, grootte, blad etc. Een duidelijk voorbeeld hiervan is *Pleione bulbocodioides*. Dit is de nieuwe naam voor de ons meer bekende *P. limprichtii*, *P. formosana* en nog enkele andere soorten.

Pleiones zijn echte epifyten, die groeien op de bemoste takken van eiken, *Rhododendron*, *Viburnum* en *Mahonia* en dergelijke soorten bomen en struiken uit het hooggebergte. Een enkele keer zijn ze gevonden op bemoste rotsen waar ze zich vaak goed kunnen handhaven, maar waar ze door een oorzaak van buitenaf zijn terechtgekomen.

Het zijn dus geen terrestrische planten zoals de misleidende naam 'Indiase crocus', die in sommige boeken en catalogi staat, zou doen vermoeden.

Vindplaats:

Tibet, Zuid China en op het eiland Formosa op hoogten van 1200-1300 meter boven zee; mogelijk op enkele plaatsen nog hoger.

Omschrijving:

Bij *Pleiones* onderscheidt men 2 groepen, n.l. de voorjaarsbloeiers, waartoe *P. bulbocodioides* behoort en de soorten, die omstreeks okt. / nov. bloeien.

De ovale bulben zijn donkergroen, enigszins ui-vormig en ca. 3 cm hoog.

Met de groei van de nieuwe scheut komt ook de bloeistengel te voorschijn, die doorschiet en in april / mei tot bloei komt.

De bloei duurt ongeveer 1 week of iets langer.

Nadat de bloem verdord is, begint het blad door te groeien en vormt de plant zijn nieuwe wortels. Dit blad zorgt gedurende de gehele zomer voor de vorming van de jonge bulb en wordt in de herfst afgestoten, zodat de plant 's winters kaal is. De oude bulb heeft dan ook zijn dienst gedaan en wordt voos en verteert geheel. De bloem kan een doorsnee van 6-8 cm hebben en heeft een zacht paarse kleur. De lip is aan de buitenzijde donkerder dan de petalen en sepalen. Deze is gebogen buisvormig en sterk gefranjeerd aan de rand. De binnenzijde is wit tot

lichtroze met vele roodpaarse vlekken en spikkels.

Cultuur:

Pleiones worden met succes gekweekt in ondiepe potten of schalen. Er bestaan stenen schalen met gaten onderin en vierkante eterniet plantbakken, beide met 6-8 cm hoge randen. Deze voldoen nog beter dan gewone potten.

De schaal wordt tot op de helft opgevuld met potscherven. Hierop komt het plantmateriaal in een laag van 3 tot 4 cm dikte.

De samenstelling hiervan mag dan bij diverse kwekers grote verschillen vertonen, belangrijk is in elk geval, dat het goed doorlatend is en blijft. Een beproefd mengsel is: gelijke delen brokkenturf, veenmos en varenwortel. Of gelijke delen fijne dennenschors, veenmos en brokkenturf. Om de goede drainage te bevorderen worden andere ingrediënten, zoals: brokjes houtskool, bims Kies, gebakken klei korrels e.d. met goede resultaten gebruikt ter vervangen van varenwortel of dennenschors.

Aangezien wij het mos uit het hooggebergte, waar de Pleione groeit, hier niet hebben en de materialen, die we hier gebruiken sneller verteren, moeten we elk jaar verpotten met vers potmengsel. Dit wordt gedaan nadat de bloemen verdord zijn.

Dan begint de wortelgroei op gang te komen en kan met gieten worden begonnen; eerst heel voorzichtig en steeds meer in de zomer totdat de bulbe volwassen is en het blad vergeelt en tenslotte afvalt.

Vanaf die tijd dient men zich strikt aan een rustperiode te houden. Men kan Pleione in de koude kas kweken of buiten in de tuin. In het eerste geval plaatst men ze op een lichte plek, waarbij 's zomers de felle zonnestralen worden afgeschermd.

's Winters in het volle licht, koud en droog. Dit laatste zodanig, dat de bulben niet mogen verschrompelen, hetgeen in een kas eerder gebeuren kan dan buiten. Dezelfde omstandigheden gelden voor buiten.

Essentieel is echter, dat de planten 's winters tegen regen afgedekt kunnen worden. Pleiones kunnen temperaturen van 10 tot 12 °C onder nul verdragen mits ze geheel droog staan. Goede resultaten zijn bereikt met het kweken in een broeibak, een z.g. één ruit, waarin de schalen met Pleiones tot aan de rand ingegraven worden. 's Zomers verwijdert men het glas zodat de regen er normaal in kan komen.

Tegen felle zon moet wel enigszins geschermd kunnen worden. In droge perioden is bijgieten met regenwater noodzakelijk.

's Winters houdt het glas alle neerslag tegen en blijven de bulben voldoende vocht krijgen om niet te verschrompelen doordat de schalen ingegraven zijn. Buiten kweken vereist meer aandacht, i.v.m. de kans op meer ongedierte en het bijgieten op droge zonnige dagen.

Overigens zijn ook in huis jaren achtereen met succes Pleiones tot bloei gebracht door liefhebbers, die zich aan de levenscyclus van deze interessante planten houden.